

Arrest

nr. 191 722 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 19 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 mei 2017 met referentienummer X.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Senegalese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op X in Saint-Louis, u bent een commerçant, u heeft schilderwerken en twee kledingwinkels. De laatste 10 jaar die u in Senegal doorbrengt pendelt u tussen uw winkel in Dakar en uw winkel in Saint-Louis, in Dakar heeft u een eigen huis, in Saint-Louis verblijft u bij uw vader.

Voor uw zeventiende speelt u met jongens bij de rivier, zo beseft u dat u homoseksueel bent. Vanaf uw zeventiende à achttiende levensjaar beseft u dat u homoseksueel bent. U heeft een eerste, pijnlijke, seksuele ervaring, met de gekende homoseksueel Ablaye (N.) in Saint-Louis.

Wanneer u 26 bent, vraagt uw moeder u of u homoseksueel bent, omdat u door de jaren heen, boodschappen gedaan heeft voor oudere mannen die bekend zijn als homoseksueel. U bevestigt, uw

moeder stelt u voor dat u moet huwen. Wanneer u 28 à 29 bent huwt u, uw moeder regelt uw huwelijk met Mareme (F.), u huwt religieus op 6 april 2013 en jullie krijgen een zoon op 1 januari 2014, X (L.G.). In dezelfde periode van uw huwelijk, begint u een relatie met uw collega Pap (A.). U spreekt vaak met hem af, overnacht vaak in zijn huis in Dakar, maar trekt ook vaak met hem op, samen met uw vrouw, jullie seksuele relaties houden jullie bij hem thuis, in het verborgene.

In 2013 start u een visumaanvraag voor België, die u door uw drukke job niet volbrengt. In 2015 reist u tweemaal naar Frankrijk, om er kledij en handtassen in te kopen, iemand helpt u aan een visum. Op 23 mei 2015 reist opnieuw naar Frankrijk, met een Schengenvisum voor Italië, om dezelfde reden, u wordt geholpen door een man die Alasan heet, hij maakt een dossier voor u op waaruit blijkt dat u een toetsenist in de band van de danseres Mbathio bent, u reist echter nooit met de groep mee. U keert terug en op 3 juni 2015 reist u opnieuw naar Frankrijk met hetzelfde visum, de terugtocht doet u met uw smokkelaar, hij passeert voor u de douane.

Op een feestdag, 4 april 2016, bent u met Pap (A.) in Saint-Louis in het Iguane Café, jullie willen veranderen van club, de sfeer is er los, want het is een feestdag, dus jullie kussen in de auto van Pap (A.), bij de rivier, jullie worden betrapt door zes mannen, u kent er twee Ahmet (S.) en Alisane, u kan vluchten, maar Pap (A.) wordt gevat en in elkaar geslagen. Hij wordt naar de politie gebracht, u vlucht naar uw tante in Luga en regelt zo uw reis met uw smokkelaar.

Op 9 mei 2016 reist u met "Air Brussels" naar België waar u met een paspoort geregeld door uw smokkelaar de grens overschrijdt en asiel aanvraagt. U hoort dat Pap (A.) naar Marokko en vervolgens naar Gambia gaat, in december 2016.

U dient de volgende documenten in; "Carte Nationale d'Identité" (dd. 02/06/2006- 02/06/2016), een paspoort X (dd. 27 oktober 2014 – 26 oktober 2019) met daarin een Italiaans Schengenvisum uitgeschreven in Dakar, geldig van 21 mei 2015 tot 9 juni 2015 en de volgende stempels, in chronologische volgorde: "départ 23 may 2015 COMMISSARIAT SPECIAL AEROPORT LEOPOLD SEDAR SENGHOR DAKAR", binnenkomst "-> 24.05.15 ROISSY-CDG", vertrek "<- 30.05.15 ROISSY-CDG", départ 3 jun 2015 COMMISSARIAT SPECIAL AEROPORT LEOPOLD SEDAR SENGHOR DAKAR", binnenkomst "-> 04.06.15 ROISSY-CDG", "Permis de Conduire (dd. 20/12/2006), "Avis d'Immatriculation (dd. 22/06/2011) door de "Directeur des Impôts" Saint-Louis, "Déclaration aux Fins d'Immatriculation" door de "Tribunal de Commerce de Saint-Louis" (dd. 23/04/2008), "Certificat" van "Le Greffier en Chef du Tribunal Régional de Saint-Louis" (dd. 24/04/2008) en tot slot de "Recepisé" van de "Tribunal Régional de Saint-Louis Greffe Commercial" (dd. 23/04/2008).

B. Motivering

U kan niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees heeft zoals bepaald in de Conventie van Genève of dat u recht zou hebben op bescherming onder het subsidiair beschermingsstatuut.

Vooreerst geeft u het CGVS geen inzicht in uw werkelijke reizen naar de Europese Unie en de Schengen-zone. Het blijkt duidelijk dat u op zijn minst twee maal op en af gereisd bent tussen Frankrijk en Senegal, voor commerciële doeleinden, u koopt er namelijk kleren en tassen (CGVS 1 p.6). U verklaart zelf naar Frankrijk gereisd te zijn op 4 januari 2015 (CGVS 1 pp. 5-6), zonder dat u hiervoor een paspoort of een visum neerlegt, u verklaart in eerste instantie dan ook enkel dat de smokkelaar het u zo gegeven heeft (CGVS 1 p. 7). Echter, de stempels in uw paspoort X, dat u wel indient, (zie administratief dossier), tonen een binnenkomst en vertrek in Frankrijk - Charles de Gaulle op respectievelijk 24 mei 2015 én 30 mei 2015 en een nieuwe binnenkomst in Frankrijk - Charles de Gaulle, op 4 juni 2015. Dit is terwijl uw Schengenvisum nog geldig is, dat is het namelijk van 21 mei tot 9 juni 2015, het blijkt dus dat u met hetzelfde visum twee maal reist. Bij confrontatie, stelt u dat u januari en juni verwacht (CGVS 1 p. 8). Zo lijkt u te stellen dat uw tweede komst dus in juni 2015 is. Nochtans situeert u dit eerder altijd consequent in januari en stelt u dat u daar geen paspoort voor heeft (cf supra), terwijl nu blijkt dat deze komst met het paspoort zou zijn dat u zelf indient. U heeft hiermee bovendien ook geen uitleg voor het feit dat er geen vertrekstempel staat in uw paspoort X, waar het Schengenvisum dat u voor uw beide reizen gebruikt, zich in bevindt. U weet tevens niet welke dag in juni 2015 u dan terugkeert naar Senegal. U stelt enkel, tweemaal, dat u gewoon uw smokkelaar moest volgen en dat niemand zich om u bekommerde (CGVS 1 pp. 8-9). Uw asielmotieven situeert u na uw terugkomst naar Senegal, op 4 april 2016 (CGVS 1 p. 24) en op een feestdag in april 2016 (CGVS 2 p. 15). U stelt immers dat u pas op 9 mei 2016 met "Air Belgique, nee Brussels" naar België reist, zonder daarvoor het paspoort X dat u indient te gebruiken. U oppert – vaagweg – dat u een paspoort gebruikt met uw naam, met documenten alweer geregeld door de smokkelaar, u weet niet of het een echt of een vals paspoort is (CGVS 1 p. 6). Dit alles toont op zich al aan dat uw asielmotieven ongeloofwaardig zijn. U legt namelijk geen bewijs neer van een terugkeer vanuit de Schengenzone naar Senegal en een nieuw vertrek vanuit Senegal, blijft hierover ook enorm vaag en legt de verantwoordelijkheid voor al uw reizen én uw vage verklaringen bij een smokkelaar (CGVS 1 p. 8). Bovendien zit in uw administratief dossier informatie over uw visumaanvraag voor België in 2013, op basis van het paspoort X. Dit is een

paspoort dat ook nog geldig is op uw moment van binnenkomst in België en nu nog steeds geldig is, namelijk tot 20 december 2017. U heeft dus al eerder de intentie gehad naar België te komen, waarover u stelt dat uw activiteiten toen niet zo goed gingen, het lijkt dus alsof u toen economische motieven had (CGVS 1 p. 9). U verklaart bovendien niet waar dit paspoort X nu is. Als u al werkelijk teruggekeerd zou zijn naar Senegal, dan zou u met één van uw twee geldige paspoorten, namelijk X en X opnieuw een Schengenvisum kunnen verkrijgen, zoals u dat eerder al gedaan heeft. Maar u legt hier niets over neer en blijft heel vaag over uw komst naar België in mei 2016. U kan dus niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk bent teruggekeerd naar Senegal in 2015. **Bovenal, los van deze vaagheden, reist u dus zonder problemen en vooral, zonder asiel aan te vragen, op zijn minst tweemaal op en af naar de Schengenzone. Dit blijkt uit uw eigen verklaringen én uit uw administratief dossier.** Daarbij komt nog dat blijkt dat u al eerder de intentie gehad heeft om naar België te komen, ook toen niet om internationale bescherming te zoeken maar voor economische doeleinden. Nochtans leeft u dan ook al in de precaire situatie van een homoseksueel in Senegal. Hierover verklaart u dat u in die tijd uw leven lijdt, en niemand het weet (CGVS 1 p. 8) en dat u in 2015 niets weet over homoseksualiteit in Europa (CGVS 1 p. 24). Ook dit toont op zich al aan dat u niet de kansen op internationale bescherming grijpt die u eerder worden aangeboden zonder dat u hier een duidelijke verklaring heeft (cf. infra).

U identificeert zich als 100 procent homoseksueel en niet als biseksueel, hoewel u gehuwd bent met een vrouw op dit moment (CGVS 1 p. 12, CGVS 2 p. 8). Voorheen heeft u nooit relaties met vrouwen gehad (CGVS 1 p. 18). Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. **Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Echter u slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat u een man met homoseksuele gevoelens uit Senegal bent, hoewel u uitgebreid de kans er toe kreeg.** Nochtans is uw situatie **nog opmerkelijker**, gezien u gehuwd bent op 6 april 2013 met Mareme (F.) en een zoontje, Mamadou, heeft met uw vrouw sinds 1 januari 2014 (CGVS 1 pp. 10-11, CGVS 2 p. 6). Hieruit blijkt dat u zich in een complexe situatie bevindt, zowel ten opzichte van u zelf als ten opzichte van uw gezin, u moet dus in staat zijn hier uitgebreid en diepgaand over te praten.

Wanneer u naar uw eigen gevoelens gevraagd wordt, antwoordt u steevast met externe feiten of vaagheden en slaagt u er niet in deze op uw eigen persoonlijkheid te betrekken. Vooreerst, u blijft bijzonder vaag over uw ontdekking (CGVS 1 pp.18-19), u voelt zich op 17 à 18- jarige leeftijd voor het eerst aangetrokken tot mannen. Hiervoor al speelt u met jongens, jullie "frotten" in de rivier, alles is zo gekomen volgens u, op uw 17de voelt u het "echt". Wanneer u gevraagd wordt wat dit is, dit échte gevoel, blijkt u het over een eerste seksuele ervaring te hebben, die pijnlijk is. U wordt uitgenodigd om het over uw gevoelens te hebben, waarop u toch opnieuw stelt dat het pijnlijk was; de tweede keer ook nog, maar dat het erna routine wordt. U wordt nogmaals om uw gevoel gevraagd, u stelt dat u voelt dat u bij een man wilt zijn en zegt hierop, opmerkelijk, dat u défilés met mannen organiseert. Er wordt u gevraagd wat dat met uw gevoel te maken heeft, waarop u zegt dat u het toevoegt om te tonen dat u uw handel ontwikkelt. Het verband is hiermee niet uitgelegd. Over jongere leeftijd stelt u simpelweg dat men dan "die ideeën" niet heeft en dat Senegalese jongens op vijftienjarige leeftijd niet aan meisjes denken, op die leeftijd kan je er met niemand over praten, maar is het een spel (CGVS 1 pp.18-19, CGVS 2 p. 15). U stelt dat u zich anders voelt dan de andere jongeren, maar wanneer u gevraagd wordt naar uw gevoel hierrond antwoordt u alweer met een spel; jullie geven elkaar rollen, van man en vrouw en flirten. U legt hiermee niet uit hoe het komt dat u zich anders voelt, u bevestigt nochtans dat u zich vanaf 17 echt anders voelt. Opnieuw krijgt u de kans dit uit te leggen, opnieuw stelt u dat u "het voelt om bij een man te zijn", tot twee maal toe. Het verschil blijkt er uiteindelijk in te liggen dat u discreet moet zijn en uw echte gevoelens niet kan tonen. **Echter, u kan op geen enkel moment uitleggen hoe u zich zelf voelt, u wordt er op gewezen dat u het steeds over de situatie, het spel of de act, heeft, maar nooit over iets intern.**

Bovendien linkt u uw seksuele ontdekking aan **oudere mannen** (CGVS 1 p. 14, pp. 20-21), die gekend zijn als homoseksuelen, al wanneer u 15 bent, in Saint-Louis, het gaat om mannen die feesten bijwonen als vrouwen. U gaat met die mannen om, ze betalen soms jongeren om seks te hebben, maar dit doet u niet. U stelt enerzijds dat u boodschappen voor hen doet, anderzijds dat u hen geld geeft omdat jullie "hetzelfde" zijn.

Het is tevens vreemd dat u tegelijk stelt als 15-jarige geen idee te hebben van seksualiteit en dat u stelt dat u toen al met deze mannen die bekend zijn als homoseksuelen omgaat. Dit spreekt elkaar an sich tegen. Doorheen uw gehoren contrasteert u Dakar en Saint-Louis (CGVS 2 p. 5). U suggereert dat er in Saint-Louis veel homo's zijn en het u daardoor "overkomen" is (CGVS 2 p. 6), verwijzend naar de

mannen waar u het in uw eerste gehoor over heeft, en dat Saint-Louis een reputatie voor homoseksualiteit heeft (CGVS 1 p. 21), in Saint-Louis wordt homoseksualiteit getolereerd als het niet gezien wordt, in Dakar zelfs dan niet, daar gaan ze zelfs naar huizen van homoseksuelen om ze te mishandelen. Nochtans blijft u altijd tussen beide steden pendelen (CGVS 1 p. 3), voor uw werk, zonder er bij na te denken dat het in één stad misschien beter is voor iemand als u om te wonen dan in de andere.

U beleeft uw seksualiteit, van aan uw ontdekking op zeventienjarige leeftijd tot aan uw vertrek, wanneer u al 31 bent, discreet (CGVS 1 p. 25, CGVS 2 p. 3). Hierin blijkt uw job belangrijker dan het recht hebben op een open beleving; u stelt dit letterlijk zelf zo (CGVS 2 pp. 5-6): "Dus waarom vertrekt u niet eerder? Ik verborg het, niemand wist het, bovendien had ik mijn werk. Dus uw werk is belangrijker voor u dan gelukkig zijn? Als je gelukkig wilt zijn zonder werken is dat moeilijk maar ik, want in Senegal alles wat je doet je hebt geen respect er voor als je niets doet als werk. In dat geval, het is zelfs niet de moeite om gevoelens te voelen, want je bent niet geconsidereerd, dan kan je zelfs daar niet leven, die die niet werkt, heeft niet. Dus nu lijkt het voor u erger om zonder werk te vallen, dan als homo te leven in een land dat zo homofoob is als Senegal? De homo's zijn niet geconsidereerd in het land, daarom was ik meer geïnteresseerd in mijn werk om mijn homoseksualiteit in het verborgene te leven. Als het probleem er niet was, zou ik hier niet zijn, ik had mijn werk, en mijn alles daar, ik heb nooit gedacht weg te gaan." Bovendien, blijkt u nochtans al een associatie te hebben met oudere homoseksuele mannen, terwijl u nog jong bent (cf. supra), dit is al moeilijk discreet te noemen. In het eerste gehoor, stelt u dat u "avonturen" en "passe temps" heeft tussen uw ontdekking en uw eerste relatie twaalf jaar later, echter, ook hierover kan u niet stellen hoe u zich voelt (CGVS 1 p. 25). U krijgt, in het tweede gehoor, uitgebreid de kans om te overstijgen dat dit "hard", "moeilijk" is, en hoe het voor u is dat u het aan niemand kan uitleggen in Senegal, maar u overstijgt dit niet en schakelt meteen terug over op uw eerste seksuele ervaring, waaruit blijkt dat u met "hard" en "moeilijk", opnieuw, uw eerste geslachtsverkeer met een jongen bedoelt (CGVS 2 pp. 3-4, CGVS 1 p. 18). **Nochtans wordt u gevraagd naar een beleving van maar liefst twaalf jaar en niet naar een beleving van een seksuele daad.** Echter, het blijkt, opnieuw, dat uw eerste ervaring met een man negatief is en dat u pijn heeft op dat moment maar het aan niemand kan uitleggen, u bevestigt dat het om fysieke pijn gaat. U krijgt, nogmaals, de kans om in te gaan op dit gevoel van eenzaamheid, echter u kaatst de vraag af door te vragen wat een gevoel dan wel is. Dit wordt u opnieuw uitgelegd, toch gaat u weer in op het fysieke aspect en de pijn die u zo ondervindt (CGVS 2 p. 4). **Zo blijkt hier in feite dat uw eerste ervaring, op vrij late leeftijd van 23 à 24 jaar, met een man, een negatieve ervaring is, iets wat u zelf erg in de verf zet.** Wanneer u gevraagd wordt om hier verder op in te gaan, herhaalt u gewoon hetzelfde (CGVS 2 p. 5). Hierbij zit tevens een belangrijke tegenstrijdigheid, u situeert uw eerste ervaring in het eerste gehoor (cf. supra) op 17 à 18-jarige leeftijd, het gaat toch om een verschil van jaren. Ook dit haalt uw geloofwaardigheid verder onderuit.

U omschrijft de situatie voor homo's in uw land als erg precair. U stelt dat homo zijn in Senegal gelijk staat aan de dood (CGSV 1 p. 20). Wanneer u zelf 17 bent, is er zelfs geen sprake van homoseksualiteit, het is net omdat homo's vrij willen leven, als de anderen, in het openbaar, dat volgens u het debat op gang gekomen is en dat de maatschappij er nu een ander beeld van heeft, dat het een sociale klasse is die uitgeroeid moet worden (CGVS 1 p. 20). **Naast het feit dat u hier de schuld bij de homoseksuelen lijkt te leggen, en hier een zekere homofobe reflex in speelt, lijkt u deze situatie ook niet op zichzelf te kunnen betrekken.** U lijkt niet te beseffen dat u uw vermeende ontdekking plaatst in een dergelijk eenzame omgeving dat u wel in staat moet zijn hier diepgaande en geloofwaardige verklaringen over af te leggen, hiermee geconfronteerd, stelt u, opnieuw dat wat u voelt, dat dat bij een man zijn is (CGVS 1 p. 20). Tevens spreekt deze stelling uw omgang met oudere homoseksuelen, van jongs af aan, tegen. Wanneer u, in het tweede gehoor, opnieuw gevraagd wordt wat u persoonlijk vindt van de manier waarop homo's behandeld worden in Senegal, iets wat u dus heel sterk aanbelangt, stelt u vaagweg "als je je niet verbergt, kan je het niet leven, je homoseksualiteit" (CGVS 2 p. 3). Geconfronteerd hiermee, dat dit, opnieuw een feit is en geen gevoel, stelt u "dat er een vrijheid is? Om vrij te zijn zoals een man en een vrouw leven". U krijgt nog een kans, waarop u stelt dat het "erg erg erg moeilijk is om het uit te leggen aan iemand" omdat Senegal een moslimland is (CGVS 2 p. 3, p. 5). **U legt de verantwoordelijkheid dus bij de maatschappij,** iets wat op zich niet fout is, maar u kan niet stellen wat dat met u doet, zelfs over dit moslim zijn op zich, stelt u dat het uw familie is, dat u zich iets verboden permitteert, toch raakt u alweer niet verder dan het hebben over hoe moeilijk het is en dat u vrijheid wilt in uw hart (CGVS 2 p. 3).

Nochtans blijkt dat u nooit eerder vrijheid gezocht heeft, in het Westen, noch plannen hier omtrent gemaakt heeft, ook niet samen met uw partner Pap (A.) (CGVS 1 p. 24). Wanneer u er op gewezen wordt dat u niet aannemelijk kan maken dat u als homoseksueel in Senegal geleefd heeft, omdat u nooit het oppervlakkige overstijgt, stelt u opnieuw, "ik wil als een homo leven, dat heb ik u gezegd (CGVS 2 p. 14). Dit lijkt een boutade die u blijft herhalen. U stelt dat uw wil om vrij te leven iets recent is (CGVS 1 p.

12). Hoewel uw "pijn" net ligt in het feit dat u uw seksualiteit al die jaren niet open kan beleven (CGVS 2 p. 6), toch kiest u nooit voor de vrijheid, hoewel u dus al eerder in Europa geweest bent (cf. supra). En blijkt uw wil naar vrij zijn beperkt, zelfs in uw huidige beleving in België (cf. infra). **Dit is des te opmerkelijker aangezien u verschillende malen stelt dat u, zonder uw problemen, er nooit aan zou denken om Senegal te verlaten (CGVS 1 p. 8, p. 25, CGVS 2 p. 6, p. 9) en het altijd op een discrete manier (CGVS 1 p.12, p. 19, pp.24-25, CGVS 2 p.3, p. 5, p.p.7-8) beleefd heeft en zou hebben als u nooit betrappt was geweest.** Een houding die an sich de interne zoektocht naar vrijheid onderuit haalt. U krijgt verschillende malen de kans om deze houding uit te leggen, hieronder volgt een exemplarische passage (CGVS 1 p. 12). "Maar wat is voor u het verschil dan tussen een discreet leven leiden en een vrij leven leiden? Ik ben gehuwd, ik heb het discreet beleefd mijn homoseksualiteit, ik ben er gekend, en handelaar, iedereen kent me, toch waar ik woon, in Senegal, ze laten de mensen niet vrij leven als homo, dus twee personen, mannen, samen, leven, dat gaat niet, ik kan het hen niet verwijten, ze weten niet wat het leven van homoseksuelen is, daarom hebben we geprobeerd om het discreet te leven, om hen niet te storen. We hebben ons leven met 2 verstoep, maar we zijn betrappt, gezien. Dat is het discreet leven, niet in vrijheid, tegen over wat anderen doen bij ons." Opnieuw legt u de verantwoordelijkheid bij de homoseksueel zelf, u kan het de mensen niet verwijten dat ze tegen homo's zijn, én lijkt u niet te beseffen dat een discrete beleving niet verhindert dat u hier omtrent gevoelens moet hebben. Verder dan dit raakt u nooit, wanneer u gevraagd wordt naar uw gevoel, antwoordt u telkens met een feit, zo stelt u dat u een echtgenote heeft en tegelijk een discrete relatie met een man. Wanneer u er op gewezen wordt dat dit geen gevoel is, stelt u dat er culturele verschillen zijn (CGVS 1 p. 25), u kan echter het hebben over seksuele contacten en de fysieke gevolgen daarvan, dit toont aan dat u een dergelijke openheid heeft die zou veronderstellen dat u op zijn minst een zekere diepgang in de gevoelens kan steken die u jaren lang beleefd heeft. Wanneer u hier op gewezen wordt (CGVS 2 p. 16), stelt u enkel, opnieuw dat u fysieke pijn gehad heeft, door uw eerste ervaring, maar dat u de gevoelens beleefd zoals u wil, in het verborgene, en dat nu ook nog doet in België.

Uw moeder Abibatou (T.) (CGVS 1 p. 3) is een spilfiguur in uw asielmotieven en in uw beleving van uw seksualiteit. Doorheen uw beide gehoren schuift u erg veel **verantwoordelijkheid** op haar af. U stelt zaken als "alles wat je doet, is voor je moeder" (CGVS 2 p. 11). Zo blijkt uw moeder verantwoordelijk voor uw **huwelijk met Mareme (F.)**. Dit is erg belangrijk in uw beleving. Zonder uw moeder zou immers u nooit met uw vrouw gehuwd zijn, zij regelde het huwelijk, u zou uw leven zelfs nooit gedeeld hebben met een vrouw (CGVS 1 p. 11, p. 14, pp. 20-21, CGVS 2 p. 11). **Voor u is het dan ook enkel en alleen een gearrangeerd huwelijk en u voelt geen liefde voor uw vrouw (CGVS 2 p. 7).** In eerste instantie stelt u dat u werkt en het slecht gezien wordt als je niet gehuwd bent maar toch werkt (CGVS 1 p.11), hieruit lijkt er een andere reden voor het huwelijk te zijn. Nochtans stelt u verder op dat uw moeder u op 26-jarige leeftijd confronteert met de vermoedens die ze over u heeft - en u haar toen de waarheid verteld heeft - omdat ze u vaak met mannen zag, waaronder die oude mannen en dat ze hierdoor een vrouw voor uw zoekt (CGVS 1 p. 15). Tegenstrijdig hierin is dat u zelf verklaart dat u die mannen op dat moment al lang niet meer gezien heeft (CGVS 1 p. 15, p. 21) en dat u moeder u nooit met mannen gezien heeft (CGVS 1 p. 21). Wanneer u naar verduidelijking wordt gevraagd, stelt u, opnieuw, dat u moeder u "altijd" met die mannen zag, en aangezien u de huwbare leeftijd, namelijk 26, bereikt heeft, stabiel bent, en niet wil huwen, trekt uw moeder haar conclusies (CGVS 1 p. 26). **U kan dus al niet op een eenduidige manier aangeven waarom uw moeder wil dat u met een vrouw huwt die u niet kent, dit op zich geeft al aan dat het niet zo gelopen is.** U huwt uiteindelijk met Mareme wanneer u al 29 bent, dus nogmaals drie jaar later, en u heeft uw vrouw nooit gezien voor het moment van het huwelijk (CGVS 1 p. 23), alles gaat erg vlug op dat moment (CGVS 1 p. 29). U weet echter niet wanneer of waar uw moeder uw vrouw gevonden heeft (CGVS 1 p. 23), nochtans vreemd gezien u samen een kind heeft en, in opmerkelijke omstandigheden, toch al bijna vier jaar gehuwd bent. Ook dit plaatst al ernstige vraagtekens bij het gearrangeerde karakter van uw huwelijk.

U stelt verschillende malen dat uw vrouw weet dat u homoseksueel bent, sinds het moment waarop u betrappt wordt, en dat voor haar het huwelijk voorbij is, ze is erg kwaad, zij wil scheiden, als ze vermoedens gehad zou hebben, zou ze nooit met u gehuwd zijn (CGVS 1 p. 14, pp. 20-21, p. 25, CGVS 2 pp. 6-7, p.11). Alles wat uw vrouw vraagt aan u en uw familie is "vrijgelaten worden" (CGVS 2 p. 7). Uw vrouw blijkt echter nog steeds bij uw familie, haar schoonfamilie, te wonen, u stelt dat ze bij uw moeder is (CGVS 2 pp.6-8). U bent niet gescheiden omdat er een kind is en het de cultuur is dat de vrouw bij de schoonfamilie blijft en doet wat de ouders willen (CGVS 1 p. 26, CGVS 2 p. 7, p.11) en dat scheiden slecht gezien wordt.

U wordt er verschillende malen op gewezen dat uw ouders, naar uw verklaring, wel gescheiden zijn, u maakt zich er van af door te stellen dat zij pas op latere leeftijd gescheiden zijn (CGVS 1 p. 26) en dat u uw moeder, alweer, moet respecteren (CGVS 2 pp. 11-12). Uw moeder staat in de voor de **familiereputatie, zij zorgt voor uw dekmantel, namelijk het huwelijk.** ; "Mijn vrouw dekt me niet in, het is mijn moeder die dat doet. Mijn moeder toen ze het begrepen heeft dat ik 'dat' ben, zei ze dat ik

moest trouwen dat ik dat leven niet meer kon leiden. Ze heeft me gezegd, als je wilt leven zo, je kan, maar ik moet je een vrouw zoeken je werkt ook. (CGVS 2 p. 7). Echter, gezien u niet meer in Senegal bent, en uw vrouw van u weg wil, is er geen reden meer tot deze dekmantel, toch blijft uw vrouw nog steeds bij uw familie. Zo komt het over alsof ze daar volledig tegen haar wil is." Uw vrouw wilt scheiden van u, u bent in België, toch blijft ze bij uw moeder? Ze is bij mijn moeder. Waarom? Mijn moeder wil dat ze wil me bedekken, daarom verkiest ze haar te hebben, persoonlijk als ik vind wat ik wil, dan blijf ik hier en ga ik niet terug, ik weet dat het heel moeilijk zal zijn voor mijn moeder om de vrouw vrij te laten. U wilt niet dat uw vrouw naar België komt? Nee nee Weet ze dat? Nee, ze weet het niet. Maar waarom doet uw vrouw ook wat uw moeder wil, u heeft haar gekwetst, alles is gebeurd, toch blijft ze daar? Het is omdat het deel uitmaakt van onze tradities en gewoontes, als je bent Wat raar is daarin is dat uw eigen ouders gescheiden zijn en niet meer samen wonen? Ik ben met mijn moeder, ik moet haar respecteren Maar uw vrouw toch niet in dezelfde situatie? Alles is mijn moeder, als het van mij afging dan was ik niet gehuwd. (CGVS 2 p. 11). **Niet enkel u, maar ook uw vrouw, doen dus alles wat uw moeder wilt. Opnieuw heeft uw moeder de volledige verantwoordelijkheid.** U lijkt te vergeten dat jullie beiden volwassenen zijn, en dus eigen keuzes kunnen en moeten maken. "U stelt u zelf voor als onafhankelijk, u heeft twee winkels, u voorziet in zichzelf, waarom moet u dan luisteren naar uw moeder? Zelfs als ik president zou zijn, er zijn zaken die mijn moeder me vraagt en ik zou het doen. Soms hebben we onenigheden, maar ik doe altijd wat ze vraagt. (CGVS 2 p. 7)." Uw onafhankelijkheid, die u zelf inroept, u legt erg de nadruk op uw job, spreekt op zich tegen dat u zo maar alles doet wat uw moeder u stelt, op een dergelijk ingrijpende manier, dat u zelfs nu uw vrouw op de hoogte is van uw seksualiteit én nu in België bent, niet scheidt. Nochtans stelt u dat u, eens u hier krijgt wat u wilt, u uw vrouw gaat vrijlaten (CGVS 2 p. 7). Het CGVS kan niet inzien hoe u dat nu niet al kan doen, gezien de situatie in sé niet verandert, u stelt immers een relatie te hebben met een man, uw vrouw is volgens u al op de hoogte en u bent uw land al moeten ontvluchten.

Bovendien, uit uw eigen Facebookprofiel en dat van uw vrouw Mareme (F.) (zie kopie administratief dossier), blijkt duidelijk dat uw vrouw zowel haar liefde voor u als haar, op zijn minst gezegd, appreciatie voor haar schoonfamilie, veelvuldig uit. Het CGVS merkt ten eerste op dat u informatie achterhoudt, door te stellen dat u geen Facebook heeft (CGVS 1 p. 16) en via WhatsApp met uw familie praat. U wordt er op gewezen dat dit op zich al frauduleus is (CGVS 2 p. 15). U bevestigt dat u uw eigen Facebook voorgelegd wordt en die van uw vrouw (CGVS 2 pp. 12-13). Geconfronteerd met deze band tussen u en uw vrouw op Facebook, stelt u enkel, opnieuw dat het uw cultuur is, dat uw vrouw, zelfs vanuit haar erg negatieve situatie, u altijd zal blijven indekken, en nooit slechte zaken over u zal schrijven (CGVS 2 p. 13). Uw vrouw doet enkel alsof, volgens u, hieruit blijkt het spanningsveld tussen reputatie en werkelijkheid, wanneer u gevraagd wordt wat u hier van vindt, wat u hier door voelt, stelt u dat u geen gevoel hebt, dat u de dag afwacht dat ze terug kan gaan "naar haar" en dat u kan zeggen dat het u niet bevalt (CGVS 2 p. 14). Nochtans heeft u, opnieuw, deze kans al uitgebreid gehad. Ook hier kan u dus niet overtuigen.

Er is dus een constante spanning tussen de wil van uw moeder, de familiereputatie en uw eigen gevoelens, ook hier zou een uitgebreid relaas ten berde moeten brengen, over wat dat met u doet, maar u kan enkel stellen, vaagweg; "Volgens onze gewoontes is het zo, alles wat je familie wilt, doe je, weinig belangrijk is het wat je voelt. (CGVS 2 p. 10). " Het is niet omdat het in de traditie van weinig belang is wat u voelt, dat u het niet voelt. Ook dit toont aan dat deze spanning, van een gehuwde homoseksueel in Senegal, er nooit geweest is. **Zelfs in België heeft u het nog over uw familie, en uw reputatie. Die spanning is hier logischerwijs ook dus.** Hoewel uw moeder hier niet is, beleeft u het hier ook niet open (CGVS 2 p. 7) omdat u de "twijfel" van de mensen verkiest (CGVS 2 p. 6). U stelt dat u niet onafhankelijk bent (CGVS 2 pp. 6-7), omdat u bij familie, uw neef, moet wonen. Wanneer u er op gewezen wordt dat het uw eigen keuze is om bij hen te wonen, stelt u dat u niet in een centrum kan wonen en uw familie het in België "meer gewoon is" (CGVS 2 p. 6) en u hier geen eigen appartement kan hebben (CGVS 2 p. 11). Nochtans blijkt uw zus die in België verblijft op de hoogte te zijn van uw seksualiteit, hebben jullie het er zelfs al over gehad (CGVS 1 p. 27) en heeft u in feite dus geen reden om het te verbergen. Ook hier schuift u dus de verantwoordelijkheid voor uw beperkte beleving op derden af. U stelt dat u éénmalig, op 26 december jongstleden naar het café Boys Boudoir op de Marché au Charbon gaat. Maar toch, heeft u het weer over uw reputatie, en uw leven aan niemand tonen, ook niet in België: "Ging u alleen naar de marché au charbon? Ik wilde mijn leven niet tonen aan iemand, ik wilde zeker zijn om een stabiele ontmoeting te hebben, ik ging alleen voor mijn reputatie, ik wil het zeggen als ik stabiel ben (CGVS 1 p. 14)."

U beschermt dus uw reputatie, nochtans blijkt u net daarvoor zelf gezegd te hebben dat u in België moet uitgaan, om een stabiele relatie te zoeken (CGVS 1 p. 13) en blijkt u dit al in de praktijk gezet te hebben, wanneer u met een jongen, waarvan u merkt dat hij homo is, naar huis gaat, dit op het moment dat u samen met uw vrienden, uit de Senegalese en Gambiaanse gemeenschap, aan het uitgaan bent. Dit blijkt toch vrij open en tegenstrijdig met het aan niemand te tonen (CGVS 1 pp. 13-14). U kan dus op

geen enkel moment, zelfs in België niet, aannemelijk maken dat u een homoseksueel bent die in een dergelijke gespannen situatie leeft. Bovendien, ook naar de toekomst toe blijkt u dit spanningsveld niet te kunnen inschatten, wanneer u gevraagd wordt of u uw zoon ooit gaat inlichten over uw seksualiteit antwoordt u erg vaag en ontwijkend (CGVS 2 p. 6).

Een andere factor in dit spanningsveld is godsdienst. Over uw **religie** en vooral dan de link met uw seksualiteit gaat u over tot tegenstrijdige verklaringen. U bevestigt een praktiserende moslim te zijn (CGVS 1 p. 10), u stelt tevens verschillende malen dat u zich niet schuldig voelt (CGVS 1 p. 29, CGVS 2 p. 8) omdat u assumeert dat u "het" bent, het schuldige aspect legt u dan ook bij Senegal als moslimland en bij uw familie als Senegalese moslims (CGVS 2 p. 3, p. 5, p. 10). Op zich is dit al tegenstrijdig, alsof u, uw eigen religie, alweer, externaliseert, en niet beseft dat u zelf een moslim bent die in een dergelijke maatschappij en familiale context opgroeit. U stelt dat u weet dat er een conflict is maar dat u uw eigen leven verkiest boven de islam (CGVS 1 p. 29). U krijgt dan ook de kans om deze complexe situatie uiteen te zetten. Echter, hoewel u zich dus niet schuldig voelt aangaande uw religie, gebruikt u uw religie wel als een **excuus** om uw seksualiteit, zelfs in België, niet open en "flagrant" te beleven (CGVS 2 p. 8). U krijgt dus opnieuw de kans op hier op in te gaan. Waarop u plots, tegenstrijdig, stelt dat God u uw homoseksualiteit gegeven heeft, maar dat u daardoor geen moslim kan zijn, want het is verboden. Enerzijds impliceert u dus dat u geen moslim kan zijn, als homoseksueel, maar anderzijds stelt u dat God verantwoordelijk is voor uw seksualiteit. **Hier gebruikt u zelfs God om enige zelfinschatting of zelfverantwoordelijkheid van u af te schuiven.** Bovendien, als u er werkelijk zo over denkt, valt deze reden om uw seksualiteit discreet te beleven dan ook weg want God, toch het hoogste wezen in uw religie, is de oorzaak van uw seksualiteit. U wordt dan ook opnieuw gevraagd of u dan wel een moslim bent, u antwoordt enkel, ontwijkend, dat u het wel bent, maar soms niet bidt. Opnieuw stelt u dat u zich niet schuldig voelt, en u maakt een opmerkelijke vergelijking. U stelt dat u in België begonnen bent te drinken, iets wat u wel zelf gezocht heeft, echter, uw seksualiteit is naar u gekomen. U wordt om verduidelijking gevraagd, hoe dit voor u dan werkt, waarop u, vaagweg stelt, dat u meer voelt voor een man dan voor een vrouw (CGVS 2 p.8). Zo ontwijkt u dus opnieuw het overstijgen van het oppervlakkige omtrent uw religie en uw eigen seksualiteit. Hieruit blijkt dat u nooit een echt intern conflict beleefd heeft tussen uw religie en uw seksualiteit, u blijft ofwel vaag, ofwel stelt u zich niet schuldig te voelen, ofwel stelt u geen moslim meer te zijn. Toch gebruikt u het tegelijk als reden om het niet open te beleven en om de maatschappij te beschuldigen, zonder dat u beseft dat u zelf wel degelijk deel uitmaakt van deze maatschappij.

U heeft slechts een stabiele relatie met een man. Hiervoor heeft u wel kortere relaties (CGVS 1 p. 25), waaronder uw eerste ervaring met Ablaye (N.) (CGVS 2 p. 4), een oudere man, waarvan geweten is in Saint-Louis dat hij homo is, maar waarvan u niets meer weet (CGVS 2 p. 9). Over andere korte contacten vermeldt u niets, noch over de manier waarop of de plaats van ontmoeting. Over ontmoetingsplaatsen in Senegal, stelt u enkel dat het "hier en daar" is (CGVS 1 p. 22). U begint pas een relatie met een man, Pap (A.) (CGVS 1 p. 20) (D.) (CGVS 2 p.8), ongeveer gelijktijdig met uw huwelijk met uw vrouw, alle jaren daarvoor heeft u enkel "contacten" (CGVS 1 p. 21). Dit is natuurlijk een opmerkelijke samenkomst, waarvan u verklaart dat het huwelijk vlug gegaan is (CGVS 1 p. 22). Het feit dat beiden samenvallen impliceert dat u op zijn minst een sterke band met uw mannelijke partner moet kunnen aantonen aangezien u drie jaar lang met beiden samen bent (CGVS 1 p. 20) en dit gezien uw situatie toch opmerkelijk is, vooral aangezien in alle jaren er voor nooit een langdurige relatie met een man heeft. Echter wanneer u het over Pap (A.) heeft, lijkt u het over een collega te hebben. U heeft het over de duurzaamheid van jullie relatie omdat jullie dezelfde commerciële activiteiten hebben en zo van elkaar zijn gaan houden. Zijn persoonlijkheid omschrijft u op iets wat een puur professioneel niveau lijkt en de aantrekking beperkt u tot beiden homoseksuele commercianten zijn; "Het is iemand die het werk er van houdt en respecteert, dat is zijn prioriteit, die visie delen we, hij is ook commerciant, hij gaf me dus materiaal voor mijn zaak. Ik had een bedrijf ernaast. Maar die focus ja. Maar dat kan ik zeggen van een collega, waar zit de aantrekking? Ik praatte voor de liefde voor het werk, dat hebben we samen, we zijn beiden homoseksueel en commercianten, daarom is er een aantrekking van de een en de andere daarom. (CGVS 1 p. 25)" Het enige negatieve dat u over hem kan stellen, toch na drie jaar relatie, is dat hij nerveus is (CGVS 1 p. 25). Echter, deze aantrekking blijkt er jarenlang niet geweest te zijn. Het is geweten dat Pap (A.) homo is, echter, in alle voorgaande jaren vertrouwt u hem nooit genoeg om het over uw eigen seksualiteit te hebben. Nochtans kent u hem al 24 of 25 jaar (CGVS 1 pp. 22-23) en organiseert u défilés met hem (CGVS 1 p. 18).

Een periode waarover u zelf stelt dat u met niemand kan praten over uw ervaringen als homoseksueel (CGVS 2 p. 4), echter voor u, is zijn gekende seksualiteit net, tegenstrijdig genoeg, een reden om u niet te uiten aan hem, uit angst voor represailles. Zo lijkt het alsof u zich niet met een homoseksueel wil associëren. U wordt er op gewezen dat u, dat hij in feite de enige is om mee te praten in al die jaren, gezien u hem zo goed kent en hij gekend staat als homoseksueel, waarop u enkel stelt dat u discreet wil zijn omdat uw familie het niet mag weten (CGVS 1 p. 24). Wanneer u er op gewezen wordt dat

de associatie er sowieso al is, aangezien jullie samen werken en elkaar al zo lang kennen, stelt u dat u niet wilt dat hij naar uw leven lekt, en hem daarom niet vertrouwt. Echter, u kan niet uitleggen wat er dan concreet verandert in jullie relatie waardoor u dan wel seksueel contact met hem heeft en een echte verhouding begint. U stelt enkel dat er "een deur openging" omdat jullie samen waren uit geweest en u toen met hem kon praten. U krijgt vanaf dan een kamer in zijn huis (CGVS 1 p. 24). U lijkt niet te beseffen dat in een maatschappij waar homoseksualiteit een dergelijk taboe inhoudt, het louter samenwerken, samen uitgaan én het hebben van een kamer in het huis van iemand met de associatie van homoseksualiteit op zich al "verdenking" met zich meebrengt.

Uw relatie met Pap (A.) is nog bezig, gezien jullie nog contact hebben (CGVS 1 p. 13), toch stelt u dat u in België uit moet gaan om een "stabiele ontmoeting" te vinden. Nochtans zijn uw gevoelens voor Pap (A.), erg sterk en sterker dan voor wie dan ook (CGVS 1 p. 26). Gevraagd hoe u zich hier bij voelt dan, heeft u het eerst over het missen van uw familie, en uw werk en dan pas over uw "liefde". Het lijkt, alweer, of uw professionele activiteiten belangrijker zijn dan de reden waarvoor u Senegal moest verlaten én dan het contact met uw vriend (CGVS 1 p. 26). Wanneer u in het tweede gehoor een nieuwe kans krijgt het over hem te hebben, u stelt immers zelf dat u het over hem kan hebben, ontwijkt u, opmerkelijk genoeg, deze kans. U stelt eerst dat u niet weet of de protection officer wel de tijd heeft, wanneer gezegd wordt dat er naar u geluisterd wordt, om alles wat u weet te vertellen, stelt u de vraag wat de protection officer dan wel wil weten (CGVS 2 p. 9). Hierop wordt u met het oppervlakkige en professionele karakter van uw verklaringen over Pap (A.) geconfronteerd, u gaat niet in op jullie band op zich, maar u stelt dat u altijd alles met hem samen doet, én met uw vrouw er bij. De verdachtmaking is er volgens u helemaal niet, zelfs niet voor uw vrouw, omdat jullie een werkrelatie hebben, zelfs al is geweten dat Pap (A.) homo is (CGVS 2 p. 9). Het is hoegenaamd niet geloofwaardig dat uw vrouw zich op zijn minst geen vragen zou stellen bij deze erg sterke associatie. Het feit dat u alles afschuift op een werkrelatie is ook onlogisch als u zelf stelt dat jullie bijna alles samen doen, impliceert dat ook voor omstanders dat er meer is. Bovendien stelt u verschillende malen dat Pap (A.) eerst naar Marokko gegaan is en dan naar Gambia, u stelt letterlijk omdat hij daar zijn commerce kan verder zetten. Het is uiterst vreemd te noemen dat een homoseksueel die voor zijn leven vreest in Senegal, vlucht naar Gambia, waar de situatie voor homo's een stuk erger is te noemen dan in Senegal omdat de staat er een actieve vervolging van homoseksuelen heeft ingezet (zie COI administratief dossier). U wordt hier op gewezen (CGVS 1 p. 26, CGVS 2 p. 12), maar u raakt niet verder dan verklaringen over het werk van Pap (A.). **Ook dit bevestigt het vermoeden van het CGVS dat u het over een collega heeft, eerder dan over een partner in een langdurige relatie in een precaire en uitzonderlijke context.**

Uw risico-inschatting is ondermaats te noemen, het CGVS benadrukt dit in uw geval omdat u zelf erg nadrukkelijk blijft stellen dat u jarenlang alles in het verborgene beleeft. U leeft al die jaren dus in het verborgene, maar op een bepaald moment neemt u, out of the blue, het risico om in een semi-openbare context uw vriend Pap (A.) te kussen, namelijk nadat jullie samen uitgaan in het Iguane Café in Saint-Louis en zin hebben om te kussen aan de rivier, in zijn auto (CGVS 1, pp. 26-27, CGVS 2 p. 14, p. 16). De volgende quote spreekt voor zichzelf; "Ook, u kan het risico niet inschatten, u zegt dat homo zijn openlijk heel gevaarlijk is, maar op de dag van uw problemen kust u pap (A.) in het openbaar, in uw auto? We hadden er niet aan gedacht, we kwamen van een soirée, we gingen naar de oever van rivier en kusten daar U zei nog dat u in Senegal nooit drinkt, dus dan lijkt het me dat u op dat moment bewust genoeg bent om te weten dat mensen kunnen passeren. We hadden er niet aan gedacht, we hadden zin om te kussen. Maar alle jaren ervoor leefden jullie het in het verborgene in zijn huis, en dan plots, die dag, kussen jullie in het openbaar? Het was een feestdag in april 16, we gingen van de ene naar de andere club, we kusten in de auto's, we dachten nooit dat ze ons zouden vinden en betrappen, op heterdaad. Feestdag of niet, dat vind ik weinig geloofwaardig? We hadden er niet aangedacht dat we die dag gevonden zouden worden, we waren in de auto op een plaats, waar niemand is, daarnaast we weten niet hoe zij ons daar gezien hebben. (CGVS 2 p. 14)". U raakt niet verder dan te stellen dat jullie niet aan het risico gedacht hebben, wat, in uw situatie en op basis van uw eigen verklaringen, ronduit absurd te noemen is.

Over uw **documenten** merkt het CGVS op dat uw paspoort hierboven al uitgebreid besproken is, over uw identiteitskaart stelt het CGVS dat het uw nationaliteit niet in twijfel trekt, over de documenten die u indient met betrekking tot uw werk, merkt het CGVS op dat u beweert een winkel te hebben in Saint-Louis en in Dakar, maar dat u enkel en alleen documenten indient van de handelsadministratie van Saint-Louis.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikelen 48/3 tot 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoeker benadrukt dat zijn identiteit door het CGVS niet wordt betwist.

Voorafgaand betoogt verzoeker:

“Verzoekende partij kan het CGVS niet volgen waar hij moet vaststellen dat de taal van de beslissing van 21.03.2017 (en de bestreden akte) in het Nederlands werd genomen.

De verzoekende partij spreekt immers Frans.

Zijn raadsman spreekt eveneens Frans.

Het interview heeft bovendien eveneens plaatsgevonden in het Frans, maar de verklaringen werden genoteerd door de Protection Officer in het Nederlands.

Hierdoor wordt het de verzoekende partij alsmede zijn raadsman bemoeilijkt om de verklaringen die werden genoteerd, te controleren.

Hierdoor wordt het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

Daarnaast, de documenten die verzoekende partij heeft voorgelegd, zijn opgesteld in het Frans.

De documenten die worden opgesomd in de beslissing zijn ook opgesomd in het Frans, zonder een vrije vertaling van de titel van deze documenten te vermelden in de bestreden beslissing.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat de beslissing eveneens in het Frans had moeten worden opgesteld, quod non.

Alles verliep immers in het Frans, de documenten waren opgesteld in het Frans en iedereen sprak Frans.”

Vervolgens stelt verzoeker dat er geen reden is om te twijfelen aan zijn geaardheid en dat de argumenten die het CGVS aanhaalt onvoldoende zijn om de asielaanvraag te weigeren.

Vooreerst geeft hij in dit kader aan dat het niet opgaat om zijn verklaringen in twijfel te trekken omdat deze niet overeenstemmen met de antwoorden die het CGVS van een homoseksueel verwacht.

Over de wil van zijn moeder, de familiereputatie en zijn eigen gevoelens, doet verzoeker gelden:

“Het lijkt alsof het CGVS het verzoekende partij kwalijk neemt dat de wil van de moeder en de familiereputatie de bovenhand hebben.

Verzoekende partij had het natuurlijk ook liever anders gezien en ervaren en geweten, maar de realiteit is dat het nu eenmaal zo is en dat verzoekende partij met deze gedachten ook opgegroeid is.

Dit wil evenwel niet zeggen dat verzoekende partij de verantwoordelijkheid afschuift op zijn moeder ...

Dit wil enkel zeggen dat het tijd zal kosten voor verzoekende partij om hierover een andere visie te ondersteunen.

Daarnaast neemt het CGVS het verzoekende partij kwalijk dat hij geen uitgebreid relaas brengt over wat dit met hem doet.

Er is dus ook hier een antwoord dat het CGVS verwacht van verzoekende partij die homoseksueel is.

Gezien het antwoord niet voldoet, aan de verwachtingen van het CGVS, worden zijn verklaringen in twijfel getrokken.

Het CGVS dient evenwel rekening te houden met elke persoon individueel, het karakter van een persoon, diens persoonlijkheid, diens mogelijkheden om hierover te praten...

In casu blijkt dit niet het geval te zijn.

De motivatie van het CGVS kan dan ook op dit punt niet worden weerhouden.”

Over zijn reizen, voert verzoeker aan:

“Verzoekende partij is in 2015 2x naar Frankrijk gereisd: in mei 2015 en juni 2015.

Verzoekende partij heeft immers een kopij van zijn paspoort overhandigt en zover verzoekende partij zich herinnert, is er in zijn paspoort een bewijs van terugkeer naar Sénégal na zijn verblijf in Europa.”

Verzoeker kan zich evenmin vinden in de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst in deze op (informatie en wetgeving inzake) de situatie voor homoseksuelen in Senegal.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.2. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij betoogt dat de bestreden beslissing opgesteld had dienen te worden in het Frans. Verzoeker verklaarde bij de aanvang van zijn asielaanvraag te verzoeken om tijdens het onderzoek van deze asielaanvraag te worden bijgestaan door een tolk Wolof en hij werd er van in kennis gesteld dat de taal waarin zijn asielaanvraag zou worden onderzocht het Nederlands is (administratief dossier, bijlage 26).

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1 Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2 De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3 Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.”

Overeenkomstig de voormelde bepaling, diende de behandeling van verzoekers asielaanvraag te geschieden in het Nederlands. Derhalve diende de bestreden beslissing, in tegenstelling met wat verzoeker doet gelden, eveneens in deze taal te worden opgesteld.

Verzoeker werd bij het afleggen van zijn verklaringen bij de DVZ bijgestaan door een tolk Wolof (administratief dossier, vragenlijst; verklaring DVZ). Ook bij het CGVS werd tijdens de beide gehoren voorzien in een tolk Wolof (administratief dossier, gehoorverslagen CGVS). De omstandigheid dat deze tolk vertaalde naar het Frans en dat de ambtenaar vervolgens zelf vertaalde van het Frans naar het Nederlands, maakt niet dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet zou zijn geschonden.

Omtrent deze wijze van gehoor en vertolking stelde de Raad van State (arrest nr. X van 3 september 2008) immers:

“2.1.4.1. Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker laat gelden, niets in de parlementaire voorbereiding van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet erop wijst dat in deze wetsbepaling ook de taal van de conversatie met de tolk wordt geregeld; dat verzoeker zich daarvoor steunt op de volgende zinsnede in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de wet van 10 juli 1996 is geworden: “De huidige regeling van onbepaalde vrije keuze van de taalrol leidt ertoe dat men de taalrol kiest waar de verdraging het grootst is en waar zagezegd de kans op een positieve beslissing het grootst is, ook al spreekt de betrokken asielzoeker de taal niet en moet er voor een conversatie met hem een beroep worden gedaan op een tolk” (Parl. St. Kamer, 1995-96, 364 nr. 1, p. 32-33); dat hieruit evenwel niet kan worden afgeleid dat onder het nieuwe regime enkel naar en uit de proceduretaal mag worden getolkt; dat als één van de redenen waarom aan de onbepaalde vrije keuze van de proceduretaal een einde wordt gesteld, er enkel wordt op gewezen dat ook wanneer de asielzoeker zelf deze taal kiest, meestal voor de conversatie met hem nog een beroep moet worden gedaan op een tolk; dat luidens artikel 30 van de Grondwet het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en het niet geregeld kan worden dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken; dat deze bepaling op zich geen verplichting inhoudt voor de ambtenaren om uitsluitend de taal van hun taalrol te spreken of te gebruiken; dat ook uit deze bepaling niet kan worden afgeleid dat een ambtenaar een andere taal slechts zou mogen spreken of gebruiken indien een formele wetsbepaling hem daartoe machtigt; dat zoals andere wetsbepalingen waarbij het gebruik van een bepaalde taal wordt opgelegd ook artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet restrictief moet geïnterpreteerd worden; dat deze wetsbepaling enkel het taalgebruik regelt bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag; dat het de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing; dat

artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden omdat het interview op het Commissariaat-generaal zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal of omdat de tolk zich bij dit interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal; dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de jurist die het interview met de asielzoeker afneemt niet verbiedt zich uit te drukken in een vreemde taal en zelfs de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst; (...)" (eigen onderlijning)

Uit voormeld arrest van de Raad van State blijkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verbiedt aan de ambtenaar die het interview met de asielzoeker afneemt zich uit te drukken in een vreemde taal. Het arrest stelt dat artikel 51/4 evenmin aan de ambtenaar verbiedt *"zelfs de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst"*. Aan de ambtenaar van de verwerende partij wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld.

Verder kan verzoeker bezwaarlijk aan verweerder verwijten dat de documenten die hij zelf neerlegde zijn opgesteld in het Frans. Dit geldt des te meer nu verzoeker in het verzoekschrift duidelijk aangeeft dat zowel hijzelf als zijn advocaat het Frans beheersen. Voorts wordt in de bestreden beslissing in het Nederlands gemotiveerd over deze documenten. Dat deze in de opsomming in het feitenrelaas voor de duidelijkheid worden genoemd bij hun Franse titel, betekent dan ook geheel niet dat de proceduretaal niet zou zijn gerespecteerd.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt voor het overige bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ernstig worden aangetast doordat hij het CGVS weigerde inzicht te geven in zijn werkelijke reizen naar de EU en de Schengenzone. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Vooreerst geeft u het CGVS geen inzicht in uw werkelijke reizen naar de Europese Unie en de Schengen-zone. Het blijkt duidelijk dat u op zijn minst twee maal op en af gereisd bent tussen Frankrijk en Senegal, voor commerciële doeleinden, u koopt er namelijk kleren en tassen (CGVS 1 p.6). U verklaart zelf naar Frankrijk gereisd te zijn op 4 januari 2015 (CGVS 1 pp. 5-6), zonder dat u hiervoor een paspoort of een visum neerlegt, u verklaart in eerste instantie dan ook enkel dat de smokkelaar het u zo gegeven heeft (CGVS 1 p. 7). Echter, de stempels in uw paspoort X, dat u wel indient, (zie administratief dossier), tonen een binnenkomst en vertrek in Frankrijk - Charles de Gaulle op respectievelijk 24 mei 2015 én 30 mei 2015 en een nieuwe binnenkomst in Frankrijk - Charles de Gaulle, op 4 juni 2015. Dit is terwijl uw Schengenvisum nog geldig is, dat is het namelijk van 21 mei tot 9 juni 2015, het blijkt dus dat u met hetzelfde visum twee maal reist. Bij confrontatie, stelt u dat u januari en juni verwacht (CGVS 1 p. 8). Zo lijkt u te stellen dat uw tweede komst dus in juni 2015 is. Nochtans situeert u dit eerder altijd consequent in januari en stelt u dat u daar geen paspoort voor heeft (cf supra), terwijl nu blijkt dat deze komst met het paspoort zou zijn dat u zelf indient. U heeft hiermee bovendien ook geen uitleg voor het feit dat er geen vertrekstempel staat in uw paspoort X, waar het Schengenvisum dat u voor uw beide reizen gebruikt, zich in bevindt. U weet tevens niet welke dag in juni 2015 u dan terugkeert naar Senegal. U stelt enkel, tweemaal, dat u gewoon uw smokkelaar moest volgen en dat niemand zich om u bekommerde (CGVS 1 pp. 8-9). Uw asielmotieven situeert u na uw terugkomst naar Senegal, op 4 april 2016 (CGVS 1 p. 24) en op een feestdag in april 2016 (CGVS 2 p.

15). U stelt immers dat u pas op 9 mei 2016 met "Air Belgique, nee Brussels" naar België reist, zonder daarvoor het paspoort X dat u indient te gebruiken. U oppert – vaagweg – dat u een paspoort gebruikt met uw naam, met documenten alweer geregeld door de smokkelaar, u weet niet of het een echt of een vals paspoort is (CGVS 1 p. 6). Dit alles toont op zich al aan dat uw asielmotieven ongeloofwaardig zijn. U legt namelijk geen bewijs neer van een terugkeer vanuit de Schengenzone naar Senegal en een nieuw vertrek vanuit Senegal, blijft hierover ook enorm vaag en legt de verantwoordelijkheid voor al uw reizen én uw vage verklaringen bij een smokkelaar (CGVS 1 p. 8). Bovendien zit in uw administratief dossier informatie over uw visumaanvraag voor België in 2013, op basis van het paspoort X. Dit is een paspoort dat ook nog geldig is op uw moment van binnenkomst in België en nu nog steeds geldig is, namelijk tot 20 december 2017. U heeft dus al eerder de intentie gehad naar België te komen, waarover u stelt dat uw activiteiten toen niet zo goed gingen, het lijkt dus alsof u toen economische motieven had (CGVS 1 p. 9). U verklaart bovendien niet waar dit paspoort X nu is. Als u al werkelijk teruggekeerd zou zijn naar Senegal, dan zou u met één van uw twee geldige paspoorten, namelijk X en X opnieuw een Schengenvisum kunnen verkrijgen, zoals u dat eerder al gedaan heeft. Maar u legt hier niets over neer en blijft heel vaag over uw komst naar België in mei 2016. U kan dus niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk bent teruggekeerd naar Senegal in 2015."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen. De bevestiging van het gegeven (dat uit zijn paspoort blijkt) dat hij zowel in mei 2015 als in juni 2015 naar Frankrijk reisde doet geen afbreuk aan het voormelde. De ongefundeerde bewering dat zijn paspoort naar zijn herinnering wel een bewijs van terugkeer naar Senegal bevat mist blijkens het neergelegde paspoort kennelijk feitelijke grondslag. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Bovenal, los van deze vaagheden, reist u dus zonder problemen en vooral, zonder asiel aan te vragen, op zijn minst tweemaal op en af naar de Schengezone. Dit blijkt uit uw eigen verklaringen én uit uw administratief dossier. Daarbij komt nog dat blijkt dat u al eerder de intentie gehad heeft om naar België te komen, ook toen niet om internationale bescherming te zoeken maar voor economische doeleinden. Nochtans leeft u dan ook al in de precaire situatie van een homoseksueel in Senegal. Hierover verklaart u dat u in die tijd uw leven lijdt, en niemand het weet (CGVS 1 p. 8) en dat u in 2015 niets weet over homoseksualiteit in Europa (CGVS 1 p. 24). Ook dit toont op zich al aan dat u niet de kansen op internationale bescherming grijpt die u eerder worden aangeboden zonder dat u hier een duidelijke verklaring heeft"

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Zij blijven, gezien verzoeker deze onverlet laat, onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten ten gevolge van (de problemen die hij ondervond ingevolge) zijn homoseksuele geaardheid.

Verzoeker tracht in het onderhavige verzoekschrift meermaals te laten uitschijnen dat van hem geen antwoorden mogen worden verwacht waarmee hij aantoont homoseksueel te zijn en dat van hem geen uitgebreid relaas mag worden verwacht over wat dit met hem doet. Dient echter te worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is en van diens omgeving. Hoewel het aannemelijk is dat het niet eenvoudig is om via verklaringen de homoseksuele geaardheid aan te tonen, mag van een asielzoeker verwacht worden dat hij ook hieromtrent spontane, gedetailleerde, doorleefde en omstandige verklaringen aflegt. Een asielzoeker vraagt immers internationale bescherming aan de autoriteiten van een land en toont bijgevolg aan vertrouwen te hebben in de autoriteiten van het land van asiel. Deze asielautoriteiten dienen de asielaanvraag te onderzoeken aan de hand van de gegevens die door de asielzoeker worden voorgelegd, in casu diens verklaringen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

"U identificeert zich als 100 procent homoseksueel en niet als biseksueel, hoewel u gehuwd bent met een vrouw op dit moment (CGVS 1 p. 12, CGVS 2 p. 8). Voorheen heeft u nooit relaties met vrouwen gehad (CGVS 1 p. 18). Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS

mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht aangehaald dat dit ten aanzien van verzoeker nog des te meer geldt aangezien hij in 2013 gehuwd is en sedert 2014 een zoon heeft. Verzoeker bevindt zich in een bijzonder complexe situatie en zou jarenlang hebben geleefd in een situatie van constante spanning tussen zichzelf en zijn geaardheid enerzijds en zijn reputatie, zijn moeder, zijn gezin, zijn religie, zijn omgeving en de maatschappij anderzijds. In het licht van deze voorgehouden situatie mocht van verzoeker wel degelijk worden verwacht dat hij in staat zou zijn om hierover op een spontane, doorleefde, uitgebreide en diepgaande wijze zou kunnen verhalen.

Uit de omstandige, duidelijke en gedetailleerde motivering die hieromtrent in de bestreden beslissing is opgenomen en die steun vindt in het administratief dossier, blijkt dat verzoeker hiertoe geheel niet in staat was. Zo kon hij zijn eigen gevoelens niet omschrijven, verwees hij, hiernaar gevraagd, steeds naar externe feiten en vaagheden en kon hij deze niet op zijn eigen persoonlijkheid betrekken. Tevens sprak hij zich tegen over de link tussen de ontdekking van zijn geaardheid en oudere mannen en bleek hij er niet bij te hebben nagedacht dat zijn geaardheid minder problemen kon opleveren in Saint-Louis dan in Dakar. Verder gaf hij zijn werk voorrang op zijn geluk en zijn geaardheid. Tevens legde hij incoherente verklaringen af over de al dan niet discrete beleving van zijn geaardheid en kon hij de nochtans langdurige beleving van zijn geaardheid niet schetsen. Voorts legde hij tegenstrijdige verklaringen af over zijn eerste homoseksuele ervaring. Ook kon hij de homofobe situatie in zijn land en maatschappij niet op zichzelf betrekken en wist hij zijn 'wil om vrij te leven' en zijn interne zoektocht naar vrijheid (zelfs in België) niet aannemelijk te maken. Over de houding van zijn moeder en zijn echtgenote, wist verzoeker evenmin overtuigende verklaringen af te leggen. Verder kon hij de beleving van zijn homoseksuele geaardheid in België in het door hem geschetste spanningsveld niet aannemelijk maken en bleek hij dit spanningsveld ook naar de toekomst toe niet te kunnen inschatten. Over zijn religie en vooral de link met zijn seksualiteit, legde verzoeker eveneens tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af. Verder bleek hij buiten dat deze persoon gekend was als homoseksueel niets meer te weten over de persoon met wie hij zijn eerste seksuele ervaring had en vermeldde hij niets over de andere korte contacten die hij had, noch over de manier waarop of de plaats van ontmoeting. Bovendien legde hij geen overtuigende verklaringen af over zijn relatie met papa A. en omschreef hij deze persoon meer als een collega dan als een partner in een langdurige relatie in een precaire en uitzonderlijke context. Daarenboven bleek verzoekers risico-inschatting ondermaats. Verzoeker voert ter weerlegging van de motieven die omtrent het voorgaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze onverminderd gehandhaafd. Deze motieven volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende geaardheid en problemen.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan zijn voorgehouden geaardheid en asielmotieven.

Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS